

Rana

Mircea Cărtărescu

I

vai mie, rana s-a închis
vai, sângele s-a uscat
și a facut coajă.
oh, doamne, m-am vindecat!

de-acum o să mă mestece fericirea
o să ma sfârtece seninatatea
și nebunia care a fost n-o să mai fie de-acum niciodată,
nu, n-o să-i mai sărut umarul.

viața o să-mi treacă în pace și armonie
cu lecturi bogate, cu mese regulate.
sănătatea o să-mi mănânce plămânii.
rțiunea o să-mi sfâșie creierul.

vai, rana, rana mea dragă
rană plăcută vieții mele
rană pentru care am trăit, pe care mi-am zgândărit-o cu unghiile
s-a închis. oh, doamne, sunt vindecat!

și niciodată febra n-o să-mi mai aprindă
veioza vieții până la ars. II
să accept evidența: nu mai pot să scriu poezie.
nu mai sunt în stare, ceva în mine nu mai colaborează.
am scris ani de zile cu ură, cu dragoste, iar acum
creierul meu e mort.
am pornit la maraton ca pe suta de metri
am vrut totul deodată, am vrut să-mi înnebunesc cititorul.
am uitat că viața e lungă.

nu-mi imaginam că o dată mă voi opri, voi plăți
că tot ce am făcut vreodată se va întoarce împotriva mea
și nu voi putea să mă ajung din urmă
și orice încercare de a mai face ceva
va fi o nouă dezamăgire.
ce voi mai scrie încă patruzeci de ani?
o să strâng din măsele, o să scriu articole de critică
sau cine știe ce amintiri
o să suport condescendența tinerilor, o să las nasul în jos
când o să vina vorba despre poezie, o să fac traduceri
ca să nu mă uite lumea, ca să pară că mai trăiesc.
sau o să-mi public cândva un volum de versuri din tinerețe

atât de proaste, că nu le băgasem în nici o carte
și o să am un succes "de prestigiu", mi se va spune "autorul
poemelor de amor",
precursorul a dumnezeu știe ce poezie va mai fi pe atunci...
nu știu, nu știu...

prieteni mai tineri, să nu faceți ca mine.
calculați-vă poezia pentru șaizeci de ani.
eu? nu știu ce drum să mai apuc, ce s-ar mai putea face
și nu știu ce trebuie să mai simt și ce mai pot să imaginez.
de data asta chiar cred ca mi s-a infundat.

voi fi un poet bătrân, care n-a mai scris de decenii
un supraviețuitor al propriei morți
și care mai bine n-ar fi făcut nimic niciodată. III
oare s-a terminat viața? oare sunt terminat?
sunt un eșec? voi fi pulbere?
va veni moartea iar tu mă vei disprețui.
va fi groaznic, groaznic.

voi fi singur, mai singur decât toți oamenii, singur.
fără nimeni, fără odihnă.
voi înțelege totul, ah, intelege-ma, și totuși ma vor iubi,
toți își vor aduce aminte.

sunt pierdut, pierdut.
mușcă-mi tu gura.
o să plouă nasol pe drumuri, o să fim uzi până la piele.
o să învățăm să urâm

va veni toamna, toamna minții, înecul.
vom avea gura moale și caldă, va veni luna
vor veni norii să ne cunoască
și vom muri, vom face dragoste.

da, da, stai acum lângă mine, privește-mă. sunt terminat, terminat.
va fi numai moarte în jur.
stelele vor fi moarte, bot lângă bot ca niște câini de pe străzi.
vor muri unghiile.

gata. stai lângă mine. a avut rost?
ne-am trezit trăind.
a fost groaznic: am trait.
a fost groaznic, groaznic.